**Europa-Parlamentet**
2019-2024

*Fiskeriudvalget*

**2022/2148(INI)**

5.4.2023

# UDKAST TIL BETÆNKNING

om konsekvenserne af det kinesiske fiskeri for EU's fiskeri og vejen frem
(2022/2148(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Pierre Karleskind

PR_INI

**INDHOLD**

**Side**

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING ..... 3

BEGRUNDELSE ..... 8

# FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

**om konsekvenserne af det kinesiske fiskeri for EU's fiskeri og vejen frem (2022/2148(INI))**

*Europa-Parlamentet*,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF[1],

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999[2],

– der henviser til Rådets forordning (EU) 2020/1998 af 7. december 2020 om restriktive foranstaltninger over for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne[3],

– der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet [COM(2022)0453] og til Parlamentets udkast til betænkning om dette forslag,

– der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (COM (2022)0071) og til Parlamentets udkast til betænkning om dette forslag,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen "En jord til bord-strategi" (COM(2020)0381) og Europa-Parlamentets beslutning af 20. oktober 2021 om denne strategi[4],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen "EU's biodiversitetsstrategi for 2030" (COM(2020)0380) og til Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2021 om denne[5],

– der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982,

– der henviser til den internationale konvention af 1. november 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS),

[1] EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.
[2] EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1
[3] EUT L 410 I af 7.12.2020, s. 1.
[4] EUT C 184 af 5.5.2022, s. 2.
[5] EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.

– der henviser til konventionen af 6. marts 1948 angående Den Internationale Søfartsorganisation (IMO),

– der henviser Den Internationale Arbejdsorganisations konvention (konvention nr. 188) af 14. juni 2007 om arbejdsforhold i fiskerisektoren,

– der henviser til Torremolinosprotokollen af 2. april 1993 og Cape Town-aftalen fra 2012,

– der henviser til udtalelse fra Det Rådgivende Råd for Højsøflåden og Det Rådgivende Råd for Markederne af 13. december 2022 (R-06-22/WG4-WG5),

– der henviser til undersøgelsen fra december 2022 med titlen "Research for PECH Committee − Role and impact of China on world fisheries and aquaculture" (forskning for PECH-udvalget – Kinas rolle og indflydelse i det globale fiskeri og akvakultur),

– der henviser til aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, der blev vedtaget på De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) konference den 22. november 2009,

– der henviser til traktaten af 4. marts 2023 om bevaring og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion,

– der henviser til det blå havpartnerskab af 16. juli 2018 mellem Den Europæiske Union og Folkerepublikken Kina,

– der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet af 12. marts 2019 om forbindelserne mellem EU og Kina i et strategisk perspektiv [JOIN (2019)0005],

– der henviser til sin beslutning af 5. juli 2022 om strategien for Indo-Stillehavs-regionen på handels- og investeringsområdet[6],

– der henviser til Kinas 13. femårige plan for udvikling af fjernfiskeri fra 2017,

– der henviser til forretningsordenens artikel 54,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at det i artikel 28 i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes, at Den Europæiske Union skal varetage sine eksterne fiskeriforbindelser med henblik på at sikre en bæredygtig udnyttelse, forvaltning og bevarelse af havets biologiske ressourcer og havmiljøet;

B. der henviser til, at artikel 12 i forordning (EF) nr. 1005/2008 fastsætter, at import af fiskevarer, der stammer fra ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), er forbudt;

[6] EUT C 47 af 7.2.2023, s. 15.

C. der henviser til, at der i øjeblikket er fire tredjelande med et rødt kort og otte tredjelande med et gult kort;

D. der henviser til, at Kina har den største højsøflåde i verden og er verdens største importør af fiskemel[7];

E. der henviser til, at EU støtter udviklingen og forvaltningen af bæredygtigt fiskeri, herunder foranstaltninger til forbedring af overvågnings-, kontrol- og tilsynskapaciteten i bekæmpelsen af IUU-fiskeri;

F. der henviser til, at Folkerepublikken Kina har undertegnet Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om fiskeristøtte fra juni 2022;

G. der henviser til, at Folkerepublikken Kina i juni 2022 ratificerede aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav;

H. der henviser til, at EU og Folkerepublikken Kina i 2018 undertegnede en bilateral aftale, kendt som det blå partnerskab, som har til formål at forbedre samarbejdet om global havforvaltning, og hvis stående arbejdsgruppe mødes en eller to gange om året;

I. der henviser til, at det amerikanske finansministeriums kontor for kontrol af udenlandske aktiver har udstedt sanktioner i henhold til Magnitsky Act mod flere kinesiske fiskerivirksomheder for mistanke om tvangsarbejde;

J. der henviser til, at Kinas globale havfangster i øjeblikket udgør mellem 14 og 16 mio. ton, hvoraf 3-4 mio. ton stammer fra fjernfiskeri, og en stor del fanges i farvandene ud for Vestafrika og ud for det vestlige Sydamerika (Ecuador og Peru)[8];

K. der henviser til, at 39 % af de tunfileter, der blev importeret til EU i 2017 og var omfattet af autonome toldkontingenter på 0 %, kom fra Kina[9];

L. der henviser til, at Kina styrkede sine regler om forvaltning af fjernfiskeri i 2020; der henviser til, at Kina i 2017 forpligtede sig til at begrænse sin fjernfiskeriflåde til 3 000 fartøjer inden 2020;

***Sikre størst mulig gennemsigtighed***

1. beklager den manglende gennemsigtighed med hensyn til antallet af fartøjer i den kinesiske fjernfiskeriflåde; bemærker, at den samlede kinesiske flåde udgør næsten 27 000 fartøjer; beklager, at den kontrolregulering, som Kina har vedtaget, kun finder anvendelse på landets fjernfiskeriflåde, som udgør en marginal del af landets flåde;

[7] Pauly, D. et al., "Research for PECH Committee: Role and impact of China on world fisheries and aquaculture", Europa-Parlamentet, Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik, Bruxelles, 2022, s. 14 og 28.
[8] Idem, s. 14.
[9] Udtalelse fra LDAC (R-10-20/WG1), juli 2020.

2. opfordrer Kommissionen til at kræve, at alle fiskerfartøjer har et IMO-identifikationsnummer, og til at forbyde brugen af bekvemmelighedsflag; ønsker offentlig adgang til oplysninger om det reelle ejerskab af fiskerfartøjer for alle flag;

3. opfordrer Kommissionen til at kræve større gennemsigtighed fra de kinesiske myndigheders side med hensyn til de kinesiske fjernfiskeriflåders fiskeriaktiviteter og fiskeriaftaler;

4. bemærker, at der indgås stadig flere fiskeriaftaler mellem Folkerepublikken Kina og tredjelande; beklager den manglende gennemsigtighed i forbindelse med disse aftaler, licenser og tilladelser;

5. kræver, at Kina ratificerer og gennemfører FAO's aftale om havnestatsforanstaltninger; opfordrer kyststaterne til at offentliggøre overtrædelser og sanktioner mod fjernfiskerifartøjer;

***Forsvare Den Europæiske Union mod urimelig handelspraksis***

6. opfordrer medlemsstaterne til strengt at håndhæve EU-lovgivningen med hensyn til sporbarheds- og rapporteringssystemet for fangster; ser gerne, at der indsamles oplysninger om, hvor mange produkter der fanges af kinesiske fartøjer og derefter kommer ind på EU-markedet;

7. opfordrer Kina og de lande, som landet har indgået fiskeriaftaler med, til at styrke deres kapacitet til at kontrollere, opdage, forebygge og reagere på IUU-fiskerihændelser; foreslår, at Kommissionen yder teknisk støtte med henblik herpå;

8. opfordrer producenterne af fiskeprodukter i EU til at diversificere deres partnere i første forarbejdningsled;

9. understreger, at Kina har øget sin import til EU betydeligt takket være de autonome toldkontingenter; mener, at dette skaber markedsforvridninger med en massiv import i januar, som ikke modsvarer en specifik efterspørgsel; bemærker, at denne import gradvist steg fra 25 000 ton i 2017 til 50 000 ton i 2020;

10. bemærker, at Kina yder støtte til sine flåder, der fisker i eksklusive økonomiske zoner og på åbent hav; understreger, at den nylige undertegnelse af WTO-aftalen om fiskeristøtte i juni 2022 bør begrænse betalingerne;

***Beskytte fiskeressourcer, menneskerettigheder og fødevaresuverænitet***

11. bemærker, at intensiteten af den kinesiske fiskerflådes aktiviteter har tendens til at udtømme bestandene; mener, at de berørte bestandes tilstand bør vurderes med henblik på at fastslå udnyttelsesniveauet;

12. tilskynder til udarbejdelse af forvaltningsplaner i lande, med hvilke EU har partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri; bemærker, at partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri med Mauretanien, som omfatter en forvaltningsplan for pelagiske arter, har mindsket fiskeritrykket fra alle fartøjer, der fisker efter disse bestande;

13. opfordrer Kommissionen til at udvikle en strategi for at afhjælpe det forhold, at Kina importerer mere og mere fiskemel fra resten af verden; understreger, at en sådan import kan true fødevaresikringen i Afrika;

14. opfordrer Kommissionen til at anvende forordning (EU) 2020/1998 over for kinesiske virksomheder, der allerede er sanktioneret af det amerikanske finansministerium, og om nødvendigt udvide denne foranstaltning til at omfatte andre virksomheder, der anklages for at krænke menneskerettighederne;

***Sikre kontinuiteten i dialogen mellem Kina og EU***

15. fremhæver samarbejdet med Kina på globalt plan inden for FAO, regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og WTO med henblik på at udvikle globale politikker og bestemmelser til at bekæmpe IUU-fiskeri;

16. opfordrer EU og Kina til at arbejde tæt sammen om bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer, om havforvaltning – navnlig fiskeri – og om bekæmpelse af IUU-fiskeri;

17. bemærker, at der er et misforhold mellem de menneskelige og finansielle ressourcer, der er afsat til GD MARE med hensyn til Kina, og de faktiske behov; opfordrer til en bedre balance for at sikre, at dialogen fortsætter;

°

° °

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

## BEGRUNDELSE

Ordføreren ønskede at fremhæve fire vigtige strategiske prioriteter med henblik på at tackle konsekvenserne af de kinesiske fiskeriaktiviteter.

Den første prioritet er gennemsigtigheden af disse aktiviteter. En bedre forståelse af de kinesiske flåders fiskeriindsats og betingelserne herfor er afgørende for at sætte lovgiveren i stand til at reagere effektivt og hensigtsmæssigt. Det anslås, at tallene varierer mellem 900 og 2 900 kinesiske fjernfiskerifartøjer. Vi har til dato for få oplysninger om de kinesiske fartøjers fangster, den støtte, de modtager, samt indholdet af Kinas aftaler med tredjelande. Denne mangel på data er en væsentlig hindring for en korrekt forvaltning af fiskeressourcerne og garanterer ikke betingelserne for et reguleret, bæredygtigt og menneskerettighedsbaseret fiskeri. Det er derfor en prioritet for ordføreren at indhente disse oplysninger og tilskynde Kina til at bevæge sig i retning af større gennemsigtighed.

Den anden prioritet er at beskytte vores europæiske fiskerierhverv mod urimelig handelspraksis. En bæredygtig forvaltning af fiskeressourcerne kan kun opnås ved håndhævelse af strenge og ambitiøse regler såsom de regler, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik. På den anden side giver disse krav, der pålægges vores fiskere, kun mening, hvis de også gælder for de produkter, vi importerer til EU. I denne henseende udgør Kina en særlig trussel mod det europæiske fiskerierhvervs bæredygtighed i betragtning af dets voksende betydning for det europæiske marked og den manglende gennemsigtighed i dets fiskeri. Ordføreren foreslår derfor at styrke sporbarheden af de produkter, vi importerer, for at sikre overholdelse af vores sociale og miljømæssige standarder, og navnlig at de ikke stammer fra IUU-fiskeri. Ordføreren opfordrer også til mere fair konkurrence gennem en effektiv gennemførelse af den aftale, der blev indgået i WTO i juni 2022 om skadelig fiskeristøtte.

Den tredje prioritet, som ordføreren foreslår, vedrører behovet for at beskytte fiskeressourcerne på globalt plan, men også menneskerettigheder og fødevaresuverænitet. EU's ambitioner i spørgsmål om miljøbeskyttelse og respekt for menneskerettighederne skal afspejles på internationalt plan, hvis de skal nås. Dette er også betydningen af artikel 28 i den fælles fiskeripolitik eller det igangværende arbejde med at forbyde produkter fra tvangsarbejde og virksomhedernes omsorgspligt, som ordføreren henviser til i sit forslag. Kina lægger på grund af sine intensive fiskeriaktiviteter og sin manglende gennemsigtighed et betydeligt pres på de globale fiskeressourcer. Det sker undertiden på bekostning af menneskerettighederne med talrige beskyldninger om tvangsarbejde. Endelig udgør dette pres på bestandene en risiko for fødevaresikringen, navnlig i Vestafrika, hvor vigtige ressourcer til at brødføde lokale befolkninger i stedet anvendes til fiskemelsproduktion. Kina er alene ansvarlig for 50 % af importen af fiskemel på verdensplan, og derfor er denne betænkning relevant. Ud over den indlysende udfordring med hensyn til fiskeressourcernes bæredygtighed er fødevaresuveræniteten og beskyttelsen af menneskerettighederne i verden derfor på spil. Ordføreren opfordrer derfor til, at der træffes restriktive foranstaltninger over for virksomheder, der ikke respekterer menneskerettighederne, og til om nødvendigt at vurdere lagersituationen (navnlig de lagre, som anvendes af Kina med henblik på fremstilling af fiskemel).

I forbindelse med den fjerde prioritet insisterer ordføreren på at fortsætte dialogen mellem

Unionen og Kina for at opnå et mere bæredygtigt fiskeri. Fiskeri er et af de spørgsmål, som de multilaterale organer stadig når til enighed om. De seneste eksempler er FN's traktat om beskyttelse af det åbne hav i marts 2023 og WTO's aftale om fiskeristøtte fra juni 2022. Kina har også gjort fremskridt med bekæmpelsen af IUU-fiskeri i de seneste år. Ordføreren opfordrer derfor til fortsat dialog både bilateralt med Kina og multilateralt (FAO, RFFO og WTO) for at opnå et mere bæredygtigt og bedre reguleret fiskeri.

Kort sagt kan og skal Unionen gøre en indsats for at gøre fiskeriet mere bæredygtigt i verden. Dette starter med en vedvarende forbedring af vores egen praksis i samråd med interessenterne for at vise vejen frem. Men vores fiskeres indsats vil være forgæves, hvis reglerne kun gælder for dem og ikke tager hensyn til fiskeriaktiviteter fra tredjelandes flåder. Kina spiller som en vigtig global aktør inden for fiskeri en central rolle. Landet skal derfor bevæge sig hen imod et mere gennemsigtigt, bæredygtigt og reguleret fiskeri.